

En lille fortælling om hvorfor jeg blev biavler....

Det var på Røsnæs til "Naturens Dag" at idéen om, at jeg skulle være biavler opstod. Før den dag havde jeg aldrig tænkt, at biavl var en mulighed for mig, ej heller kendte jeg nogen, der havde bier. Ja, - det havde faktisk overhovedet ikke min interesse, troede jeg. Dagens program bød på diverse ture og oplevelser, som jeg på forhånd havde udset mig, og jeg så frem til en dag ude i området på det smukke Røsnæs. På pladsen ved gården, var der en del stande med bla. jagt, bueskydning, udstopning af dyr og altså også biavl. Jeg fik købt mig en meget lækker mysli-stang med nødder og honning hos biavlerne, og fik også smagt på noget af deres honning. Jeg var på det tidspunkt ikke nogen stor fan af honning, og havde det heller ikke stående hjemme i køkkenskabet, men jo, - det smagte da meget godt. Der var en hyggelig stemning hos biavlerne og meget snak og efter et par mysli-stænger var humøret i top. Lige ved siden af der stod han så, Vagn Kildsig daværende formand for DBF med sine bier og trugstade, og ham faldt jeg i snak med. Han fortalte så engageret om biavl, at jeg oprigtigt blev interesseret i at høre mere, så det blev til en længere samtale. Vagns bier var også meget engagerede, dem kunne jeg observere gennem en 2 liters foderbeholder, hvor de havde travlt med at suge sukkervand til sig. Det var jo efterår og bierne skulle fodres af til vinteren. Da jeg lagde min hånd på foderbeholderen og kunne mærke varmen fra bierne og deres summen, fik jeg lige pludselig en masse billeder på nethinden, fra dengang jeg var barn. Hvor lyden af biernes summen og det at se, hvordan bierne gennemgik kamilleblomsterne med deres snabler og fløj fra blomst til blomst, for derefter at forsvinde ud i horisonten, var enormt fascinerende. Hvor skulle de egentlig hen? I hvert fald et dejligt syn, en eller anden form for urkraft, livets mystik, - som jeg dengang kunne iagttage i timevis. I det øjeblik var jeg fuldstændig klar over, at jeg bare skulle have bier ude i min kolonihave.

Senere har min mor fortalt mig, at min farfar var biavler og havde en del bistader i Hillerød. Så det har måske hele tiden ligget i kortene, at jeg også skulle være biavler, været præget ind i mig lige fra barnsben som en lille skæbnens splint, der bare har ventet på en mulighed for at bane sig ud?? - Eller var det mysli-stængerne og Vagn og hans bier, der gjorde udslaget. Det vides ikke med sikkerhed, men noget skete der i hvert fald den dag på Røsnæs. For en sikkerheds skyld er opskriften på mysli-stængerne vedlagt og kan uddeles til naboer og andre tvivlere.

/Annette Andersen